

[Valdemar Thomsen.]

meget, meget mere og har langt, langt større Betydning end det foreliggende Lovforslag. Er Partiet Venstre enigt med Mejeriernes Repræsentanter paa Aarhus-Mødet om, at Landbruget ikke bør finde sig i Fagforeningernes Overgreb vedrørende Kost og Logi til Undermejeristerne? Og i bekræftende Fald, vil Partiet og dets Presse af al deres Magt sætte ind over for dette Stykke Fagforeningsdiktatur? Ingen kan være i Tvivl om, hvordan den økonomiske Situation ligger for Landbruget med Hensyn til Renter og Gældsbyrder. Gennemsnitsprisen for Landbrugets Salgsvarer ligger omtrent paa samme Niveau som før Verdenskrigen, og derfor er det noget, der siger sig selv, at der kommer et Tidspunkt — for mange er det allerede indtruffet —, da Lønninger og andre Omkostninger, der nu er ca. 3 Gange saa høje som paa det Tidspunkt, umuligt kan bæres. Det er, som om man fuldstændig overser, at man paa denne Maade tager den sidste Rest af Landbrugets Købekraft, og at det kan resultere i en stigende Arbejdsløshed og i Fattigdom midt i Overfloden.

Endskønt et Par af mine Kolleger er fraværende, idet de deltager i de jyske Mejeriers Aarsmøde, kan jeg allerede nu erklære, at Bondepartiet vil gaa imod det foreliggende Lovforslag.

Grogersen: Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen fandt det beklageligt, at Rigsdagen skal beskæftige sig med Lovforslag som det, der her foreligger. Det er en Beklagelse, som vi for vort Vedkommende ganske deler. Vi mener ikke, at Rigsdagen skal tage Stilling til Løn, og jeg vil da ogsaa sige, at den sidste Tale, der blev holdt fra denne Talerstol, i høj Grad bekræfter det Standpunkt, vi har: at Rigsdagen er uskikket til at tage Stilling til dette Spørgsmaal. Denne Tale var i højeste Grad partisk; den tog Stilling for den ene af Parterne, og en Domstol, der paa Forhaand er indstillet med Hældning til den ene Side, kan jo ikke beskyldes for at være en uvildig Domstol. Vi finder altsaa, at Rigsdagen er uskikket til at dømme her, og at der navnlig slet ikke kan være Tale om det, naar der kun levnes Rigsdagen en Time til at sætte sig ind i disse Lønforhold.

Heller ikke det ærede Medlem Hr. Bror-

sen kunde jo helt undlade at gøre nogle Bemærkninger om Lønningerne, idet han sagde, at vel var Lønningerne maaske ikke høje, men man maatte jo ogsaa tage Hensyn til de Vilkaar, som Landbruget som Arbejdsgiver havde, og til dets Evne til at udrede Lønninger. Vi erkender, at der kan opstaa Arbejdsstridigheder, der kan medføre Fare for Samfundet, og at der altsaa kan være Grund for Samfundet til at gribe ind. Men vi mener, som vi tidligere har sagt, at den Vej, man her gaar, ikke er den rigtige. Der har ogsaa været spurgt om Voldgiftslovsforslag, vistnok sidst af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), som talte om, at den Slags Sager skulde for et andet Forum. Jeg benytter Lejligheden til at spørge det radikale Parti, hvornaar dette Forslag kommer.

Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget oplyst, hvorledes Stemmeafgivningen har fundet Sted, hvilket Resultat den har givet, men man har jo Lov at spørge sig selv: Vilde denne Afstemning have formet sig paa samme Maade, have givet samme Resultat, hvis man ikke paa Forhaand vidste, at hvis Mæglingsforslaget blev forkastet, vilde det af Rigsdagen blive ophøjet til Lov. Vi har jo saa mange Fortilfælde fra de senere Aar, at de stridende Parter sikkert kan regne med, at Rigsdagen vil ikke have Krigen, og derfor behøver de, der strides, ikke at bøje sig, de kan baade staa paa de stejle og de stærke Standpunkter og kan ogsaa nægte at give efter i Smaating, fordi de ved, at de har intet Ansvar; hvis de forkaster Forslaget, bliver der ikke Krig af den Grund, der er intet, der opfordrer til at finde sammen, thi Rigsdagen vedtager Mæglingsforslaget. Med andre Ord, man udhuler fuldkommen Mæglingsinstitutionen som Mæglingsinstitution, idet man gør den til en Domstol. Det rigtige maatte dog være, at det var Mæglingsinstitutionens Opgave at bringe de to Parter til hinanden, bringe dem til Forlig, men det er ganske umuligt under de Vilkaar, som den lovgivende Magt efterhaanden har givet Mæglingsinstitutionen at arbejde under.

Dette er Synspunkter, som vi har gjort gældende under de tidligere Behandlinger af lignende Lovforslag, Synspunkter, der bliver bekræftet af de nye Tilfælde, der opstaa, og som vi maa tage Stilling til, og